

[Fibiger.]

behandlet og faar den nødvendige Kunstgødning, saadan at Kreditorerne i hvert Fald er fri for at tænke paa Udgifter til noget saadant. Tværtimod kunde jeg snarere tænke mig, at Kreditor, naar han ved, at Ejendommen bliver tilsaat, kunde være mere villig til at give Henstand med Terminsbetalingen, og at Lovforslaget paa den Maade indirekte kunde blive til Hjælp for Landbruget.

Jeg vil gerne give min Tilslutning til det, som det ærede Medlem Hr. Kyed sagde, at dette Lovforslag ikke gerne skulde bevirke, at Landmænd i al Almindelighed kommer og vil have Saasæd og saa fodrer deres eget Korn op, idet jeg maa mene, at det vilde være en daarlig Økonomi at fodre sit eget Korn op, som maaske kunde bruges til Saasæd, og saa købe Saasæd dyrt hos Købmanden og aflevere noget af Avlen til Efteraaret til en billig Pris. De, der kan skaffe sig Saasæden selv, gør klogest i ikke at indrette sig efter den Lov, som her antagelig bliver vedtaget.

Jeg har en Bemærkning at gøre til en enkelt Paragraf, nemlig § 2, hvor det foreslaas, at Sogneraadet skal give en Erklæring om, at Saasæden, Frøet og Kunstgødningen er anvendt paa vedkommende Landbrugsejendom. Kunde man ikke simplificere det noget ved i Stedet for at sige, at vedkommende skal afgive en Erklæring paa Tro og Love om, at han har anvendt det paa sin Jord, og at naar en saadan Erklæring foreligger fra den Købmand, har han købt det af, skal det være tilstrækkeligt Grundlag for, at Tinglysning kan finde Sted?

Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale, at Lovforslaget hurtigt fremmes.

Jørgen Jørgensen (Lejre): Alle maa selvfølgelig være interesserede i, at den danske Jord i det kommende Foraar bliver behandlet paa en Maade, der giver Mulighed for den størst mulige Høst. De Vilkaar, det danske Samfund i dette Øjeblik lever under, betinger, at alles Interesser samles om, at vi paa den danske Jord avler det mest mulige, og ingen vil kunne bestride, at Vilkaarene i Landbruget i Dag er af en saadan Karakter, at der vil være Landmænd, der i det kommende Foraar ikke ser sig i Stand til at skaffe den Kredit eller den Kapital, som er nødvendig for at erhverve den Saasæd og navnlig det Frø og den Kunstgødning, som er Betingelsen for en god Høst.

Hovedsagen har da været den at skabe de lettest mulige Vilkaar for at give disse

Mennesker Kredit uden alt for mange Omveje, og det tror jeg er opnaaet ved det foreliggende Forslag, hvor der ikke stilles Krav om likvide Penge, men hvorefter der gives en Sikkerhed, som alle de paagældende maa være interesserede i, Pantekreditorerne indbefattet, og gives en Kredit, som gør det muligt for de paagældende Landmænd at opnaa at taa den Udsæd, de har Brug for.

Jeg kan derfor paa mit Partis Vegne anbefale, at dette Forslag gennemføres, og at det gennemføres hurtigst muligt. Derved imødekommer vi et berettiget Krav fra store Kredse indentor det danske Landbrug, og som Forslaget er formet, vil det ikke medføre Konsekvenser, som kan gøre Medlemmerne betænkelige ved at være med dertil. Da Forslaget nu er foreslaaet henvist til et Udvalg, vil jeg anbefale dette Udvalg at arbejde meget hurtigt, da Tiden er saa langt fremskreden, at det vil være nødvendigt for de Landbrugere, der her kan komme i Betragtning, at de snarest muligt kan faa Klarhed over, hvordan de kan disponere i det kommende Foraar. Jeg anbefaler hermed Lovforslaget til velvillig Behandling.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg takker Ordtørerne for den store Velvillie, de har vist overfor det foreliggende Forslag, og jeg skal i Anledning af de Udtalelser, der er fremsat, kun gøre nogle ganske enkelte Bemærkninger.

Til det ærede Medlem Hr. Kyed, der talte paa Partiet Venstres Vegne, og som opfordrede mig til at henstille til Pengeinstitutionerne at søge at lette den Kreditindskrænkning, der nu foretages rundt omkring i Landet, og som ellers vil komme til at modarbejde dette Forslag, skal jeg sige, at jeg skal lade denne Henstilling gaa videre til Valutacentralen, idet jeg er enig med det ærede Medlem i, at det vilde være meget beklageligt, om en saadan Kreditindskrænkning skulde vanskeliggøre Gennemførelsen.

Det ærede Medlem udtalte sin Betænkelighed ved en Bestemmelse i Forslaget om, at Forslaget skal gælde for 1932, idet det ærede Medlem mente, at det kun skulde gælde for Foraaret 1932. Jeg skal hertil sige, at jeg har været opmærksom paa dette Forhold, og at jeg har forstaaet Forslaget saaledes, at Fortrinsretten ogsaa kan gælde for Efteraarssaningen i 1932; men da jeg ikke tror, det vil faa nogen stor Betydning, at man bibeholder denne Fortrinsret, har jeg ikke villet fastslaa i Loven,